

www.ROVDYR.org

FOLKEAKSJONEN
NY ROVDYRPOLITIKK
NR. 3 - DESEMBER 2016

Rapporter rovdyrspor
på Skandobs! Side 3

Mye skrik og lite ulv

Livet i **randsona**

Evaluering
av rovviltforvaltningen

Redaktører:

Åsmund Ystad og Nils Solberg

Andre bidragsytere:

Torvald H. Brinch

Laila Hoff

Karen Anette Anti

Bjørn Skåret

Trond Burud

Foto forside:

Foto forside: Trond Burud

Jerv og ulv i samme sporet

Grafisk produksjon

Kreator Kommunikasjon AS,

3570 Ål

www.kreator.no

ISSN 1890-8306

Innhold

Sauer på beite gir bærekraftige fjelløkosystemer	2
Leder: Som en flis i fingeren.....	3
Rapporter spor etter store rovdyr i Skandobs.....	3
Klart for lisensjakt.....	4
Bare rovdyrvenner kan kritisere Stortinget.	4
Ulvemassakren i Rendalen ødelegger svensketeorien	5
Mye skrik og lite ulv.....	5
En bjørnetjeneste for ulven.....	6
Eksempelet fra Yellowstone	7
Evalueringsordning for rovviltforvaltningen.....	7
Livet i randsona	8
Folkeaksjonen øker mest.....	9
Jeg koser meg når jeg betaler medlemskontingenten	9
Folkeaksjonens ledelse og politikk	10
Folkeaksjonens nettbutikk.....	12
Ny erstatningsordning for tamrein drept av rovvilt.....	13
Politikk på sitt verste	14
Utenlandsstudenter på skolebenken med Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk	16
Færre jervekull i Skandinavia	16
Skogen forteller	17
Medlemssider	18

Sauer på beite gir bærekraftige fjelløkosystemer

Norske sauer gjør en viktig jobb for å bevare fjelløkosystemene. Forskere kommer nå med råd om hvor høyt beitetrykket bør være for å sikre gode kår for planter, dyr og mennesker.

Gunnar Austrheim, professor ved
NTNU Vitenskapsmuseet

– Et moderat beitetrykk bidrar positivt til blant annet planters produktivitet, lagring av karbon i jordsmonn, det bevarer et åpent landskap og hindrer at skoggrensen kryper oppover. I tillegg bidrar det til at nitrogen blir tilgjengelig i jordsmonnet, slik at det kan opptas av planter, sier Gunnar Austrheim, prosjektleder og professor ved NTNU Vitenskapsmuseet.

Han understreker at selv lave tettheter av sau er tilstrekkelig for å holde landskapet åpent, mens flere økosystemtjenester kan avta hvis tallet på sauer blir for høyt. Øko-

systemtjenester er goder og tjenester som vi får fra naturen.

Anbefalingene for de enkelte fjellområdene i Norge må imidlertid skreddersys, påpeker Austrheim.

En hovedkonklusjon er at et moderat beitetrykk gir flere naturgoder i fjellet enn ikke noe beite.

– Norge er et land med variert natur, og det vil være opp til regional og lokal forvaltning å finne ut hvilket antall sauer som er riktig.

Kilde: Forskningsrådet/NTNU

Som en flis i fingeren

Nils Solberg, leder

Noe særlig mer smerte enn en flis i fingeren får ikke hylekoret av vernegutter og - jenter når det blir skutt en ulv eller ti, eller en jerv eller 50. Slik kunne vi fortsette med kongeørn, hønsehauk, gaupe osv.

Hadde det vært de siste siste ulvene i Europa som hadde blitt skutt i Rendalen 2. desember hadde jeg kanskje hylt med dem. Vel hyl og hyl, kanskje et lite sukk i det minste.

Jeg mener det er ubegripelig at disse menneskene greier å få slik oppmerksomhet i media når det er snakk om forvaltning av norsk natur. En natur vi faktisk har levd sånn noenlunde i pakt med, og ikke minst av, i noen hundre generasjoner.

Våre forfedre hentet faktisk mesteparten av proteinene i skogen og på fjellet, med blod, svette og tårer, men også latter. Og det var hundre prosent økologisk må vite. Nettopp derfor ville det for meg være naturlig at man ønsket å dyrke fram og være stolt av forfedrenes tradisjoner og levemåter. Slik fundamental nasjonal forankring og stolthet ser vi komme virkelig komme til syne på 17. mai og ikke minst når vi heier fram våre skiløpere i OL og VM.

Nå tror jeg muligens at Trine Skei Grande, Rasmus Hansson og alle de andre i den divi-

sjonen også gleder seg over å se på god vinteridrett. Men de forsvarer ikke den norske modellen som har oppfostret generasjonene på ren og naturlig norsk mat.

Fra Søndre Norheim til dagens skiløpere kommer de alle stort sett fra forfedre som har hatt og har sitt levebrød av norsk natur, som bønder, samer, fiskere og jegere.

«**Et menneske uten historie er et menneske uten framtid.**»

Det norske kjøttet er det minst antibiotikabehandlet i den vestlige verden. Og viltkjøttet vårt er det aller ypperste av kvalitet og renhet. Slikt skal vi altså slutte å produsere og høste? For meg kan folk være veganer og vegetarianere og knaske nøtter og bære så mye de vil. Men ikke pådytt meg det samme. Jeg vil ha kjøtt på bordet også. Og det kjøttet skal jeg ha kontroll på og vite hvor det kommer fra!

Er vernesiden blitt så overfora på statsoverføringer og oljemarinert kunnskap på statskanalen og annen media at man fullstendig har mistet grepet? Er det så forbannet vanskelig å forstå at vi har et ansvar for å fø oss selv? For slike situasjoner vil garantert ramme odd igjen, selv om vi nå synes det er en evighet siden 1940?

Nils Solberg

Da hjelper det lite at lite at vi tidligere har spist oss feite. Dessuten er man ikke utlært bonde selv om man har sett 7 episoder av Farmen på TV2, og heller ikke jeger selv om man har lest til jegerprøven. For noen år siden sa en klok kone: Et menneske uten historie er et menneske uten framtid. Jeg støtter henne.

Den dagens man er full av antibiotikaressistente bakterier og krybba er tom for sunn mat er det for sent å bytte beautybaggen mot et elglår. Og å dra til Sverige kan vi dessuten bare glemme. Der er det lenge siden de hadde tre vise menn i regjeringen.

Godt nytt år, og vern om våre tradisjoner og idealer!

Rapporter spor etter store rovdyr i Skandobs

Med enkle tastetrykk på din pc eller smarttelefon kan du enkelt legge inn dine observasjoner av store rovdyr eller spor. Slik kan alle bidra til en best mulig bestandsregistrering og kunnskap om den faktiske forekomsten av jerv, gaupe, bjørn og ulv.

Skandobs er utviklet av Rovdata i Norge og Naturvårdsverket i Sverige. Alle observasjoner havner i databasen Skandobs på internett.

Slik bruker du Skandobs:

- Når du har gjort en rovdyrobservasjon, velger du om du skal lagre den i databasen via Skandobs-appen eller om du skal vente til du kommer hjem og registrere den på www.skandobs.no.
- Skandobs-appen tar i bruk din smarttelefons kamera og GPS, og gjør det enkelt å publisere presise data.

- Obs! Tar du bilde av spor, må du huske på å få noe med på bildet som gir informasjon om sporets størrelse. En fyrstikkeske fungerer for eksempel fint.
- Alle observasjonene havner i databasen Skandobs på internett, som er felles med Sverige. Her kan du også følge med på hvilke observasjoner som andre gjør.

Klart for lisensjakt

Første nyttårsdag kan det smelle i ulvesona

Åsmund Ystad

Rovviltneemndene i region 4 og 5 har vedtatt en kvote på 24 ulver i sona, Slettås, Letjenna og Kynnareviret, og 8 ulver i Osdalsreviret som ligger i Rendalen nord for ulvesona. Rovviltneemndene mente at denne kvoten var nødvendig for å oppfylle Stortingets ulvevedtak fra juni i år. Jakta i ulvesona starter 1. januar 2017.

Hele lisenskvoten er på 47 ulver. Fra 1. oktober har det vært lisensjakt på 15 ulver utenfor ulvesona, i mange regioner. Av disse er det felt en ulv i Aust-Agder, en i

Hedmark og en i nødverge i Nord-Trøndelag som er trukket fra kvoten.

Avviste klagen

Alle kvotevedtakene er påklaget av en rekke organisasjoner. Verneorganisasjonene mener jakta utrydder ulven i Norge mens andre, bl.a Norskog mener at det må tas ut flere ulv for komme ned på Stortingets bestandsmål.

Rovviltneemndene i region 4 og 5 avviste alle klagen og opprettholdt vedtaket i sitt møte 30. oktober.

Jakta truer ikke bestanden

Neste korsveg var Miljødirektoratet faglige råd som danner grunnlag for Klima og miljødepartementets endelige behandling av klagen. I direktoratets faglige råd datert 24. november heter det:

«Miljødirektoratet vurderer at kvoten som er satt for ulvejakt innenfor ulvesonen ikke er til hinder for at bestandsmålet for ulv nås i 2017. Samtidig råder direktoratet departementet til å justere kvotene i enkelte revir basert på oppdatert bestandsstatus når endelig vedtak skal fattes.»

Justeringen gjelder bl.a. Kynnareviret der lisenskvoten er på 8 dyr men sannsynlig

består av kun et par. Slettåsflokken er derimot sporet til 9-11 dyr, og kvoten må justeres opp.

Nye revir

Til grunn for sin behandling hadde Miljødirektoratet en ny foreløpig bestandsstatus fra Høgskolen i Evenstad og SNO pr. november 2016. Denne rapporten gir informasjon om flere nye ulverevir som gjør det enda mer sannsynlig at bestandsmålet blir nådd også i 2017.

Departementet har siste ordet

Siste post før jakta er imidlertid statsråd Vidar Helgesen i Klima og miljødepartementet, som kan endre rovviltneemndas vedtak. Klagerne fra vernesiden håper at statsråden skal stanse jakta med henvisning til at ulvene i ulvesona ikke utgjør et skadepotensial fordi det er svenske ulver som tar sau i Norge.

Planlegging

Dermed ligger det an til ulvejakt i sona i Hedmark 1.-15. januar 2017. Planleggingen er godt i gang i de aktuelle områdene. Det er mye forberedelser og arbeid som ligger bak vellykket ulvejakt. Folkeaksjonens lokallag er engasjert i dette viktige arbeidet.

Statens naturoppsyn varmet opp med uttak av et nytt revirmarkerende ulvepar i Rendalen fra helikopter 2. desember. Foto: Statens naturoppsyn/ Miljødirektoratet

Bare rovdyrvenner kan kritisere Stortinget

Venstre gjentar kravet om null støtte til Folkeaksjonen.

For femte året på rad foreslår Venstre, i sitt alternative statsbudsjett, at regjeringen fjerner all støtte til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk. Begrunnelsen er at organisasjonens eneste formål er å undergrave Stortingets rovviltpolitikk.

Denne saken er forhåpentligvis ikke av de viktigste i Venstres budsjettforhandlinger med regjeringen.

Hele saken blir rimelig absurd når partiet Venstre selv, med stortingsrepresentant og nestleder Ola Elvestuen i spissen, gjentatte ganger har hudflettet Stortinget og krevd omkamp om ulvevedtaket fra juni 2016.

Det hører også med til bildet at Venstre foreslår betydelige økt støtte til norske dyreverner og miljøorganisasjoner, uten nærmere krav om at det er forbudt å kritisere Stortinget.

Stortingsrepresentant og nestleder i Venstre, Ola Elvestuen.
Foto: Stortinget.no

Helnorsk ulvemassakre i Rendalen

Torvald H. Brinch,
landstyremedlem i FNR

Med nærmere 200 dokumenterte ulvedrepte eller skadde sauer er sommerens massakre i Spekedalen i Rendalen en av de største.

Tre ulver var mistenkt for å stå bak og to av disse var født i Norge, en fra Osdalsreviret og en fra Julussa. Sistnevnte ble skutt under skadefelling i slutten av juli 2016.

Mer skulle ikke for å ødelegge påstanden om at kun svenske streifulver tar sau i Norge, og at antall ulv i ulvesona ikke har betydning for skadenivået.

Grunnlaget har vært studier av felte ulver i Norge etter 2011. Av disse var kun 1 av 10 født i ulvesona. Men når 9 av 10 ulver i perioden er født i Sverige er ikke dette overraskende.

Det enorme skadenivået i Rendalen sommeren 2016 er nok til å ødelegge hele «sven-sketeorien». Det grunn til å tro at antall norske ulver som tar sau utenfor ulvesona er en funksjon av antallet født i Norge. Og at lisensjakt i ulvesona er et helt relevant konfliktreducerende tiltak for å redusere tap av beitedyr i Norge.

Torvald H. Brinch, her med ulven som ble skutt i Spekedalen i juni, fulgte ulvemassakren i Rendalen på nært hold siste sommer fra sin hytte i området.

Mye skrik og lite ulv

Usakligheter og overdrivelser blir ikke bedre på engelsk.

Åsmund Ystad

En samlet miljøbevegelse reagerte med godt forberedt sjokk etter vedtaket om lisensjakt i ulvesona.

Men å få stoppet vedtaket var ikke enkelt. Argumentene hadde de brukt opp to og tre ganger, uten virkning, i forkant av Stortingets ulvevedtak i juni. Og kvotevedtaket var en direkte konsekvens av stortingsvedtaket. Her måtte det tungt skyts til.

Massakre på engelsk

Pressemeldinger på engelsk om norsk ulvemassakre ble umiddelbart sendt til nettverket av miljøvenner og miljøjournalister i Europa. Også Klima og miljødepartementet bidro med en engelsk melding, der de fikk sagt at departementet ønsket flere ulver enn Stortinget.

Ekko fra utlandet

Snart kunne NRK melde om sterke internasjonale reaksjoner på «utryddelsesvedtaket». Og WWF lovet at dette ville koste miljønasjonen Norge dyrt. Men slikt varer bare et lite øyeblikk. Det er ikke folket eller myndigheter som snakker fra

utlandet. Vi hører et ekko fra Naturvernforbundet og WWFs søsterorganisasjoner. Og de er stort sett like marginale der som her.

Rovdyrspam

De fulgte opp med aksjoner på internett. Responsen var god den, som den ofte blir når man smører tykt på med usakligheter og overdrivelser, på flere språk. Ingen tvil om at det finnes både 60 og 70 tusen virkelighetsfjerne personer i verden vil signere opprop og fylle postboksen til fylkesmannen med serieprodusert rovdyrspam.

Foran Stortinget

Til slutt samlet organisasjonene over to tusen ulvevenner foran Stortinget midt i oktober. Her er noen korte smakebiter fra en imponerende lang rekke med appeller for ulven fra organisasjoner og politikere:

Venstres nestleder **Ola Elvestuen** slo an tonen med følgende erklæring: «Ulven skal ikke skytes, ulven må vernes!»

Storingsrepresentant **Rasmus Hansson** fulgte opp med: «Ulven er selve syretesten på naturvern i Norge»

Mye folk samlet for ulven foran Stortinget 15. oktober i år. Foto: Geir-Johnny Eriksson

Bygdefolk for rovdyr fikk applaus for følgende budskap på vegne av Bygde-Norge: «I Norge har vi en beiterett som står meget sterkt. Den må plukkes fra hverandre.»

Også **Norsk Ornitologisk Forening** var med og tok overraskende hardt i med følgende påstand: «Stortingets hovedlinje er å bli kvitt gaupe, jerv, ulv og kongeørn i Norge»

Kanskje like greit at det var lørdag og fridag på Stortinget.

En bjørnetjeneste for ulven

De som vil verne ulven gjør saken en stor bjørnetjeneste ved å idyllisere situasjonen i andre land.

 Åsmund Ystad

Det man da formidler, er at de man er uenige med her i Norge, ikke bare tar feil når det gjelder ulven, men også er noen provinsielle duster. Dette sier Ketil Skogen, samfunnsforsker og professor ved Norsk institutt for naturforskning, NINA.

- Rovdyrkonfliktene er store i alle land. Det som skiller Norge (og Sveits) fra andre europeiske land, er at landbruket og andre distriktsnæringer har en sterk politisk stilling. Veldig ulikt f.eks Sverige og Frankrike.

Derfor får rovdyrkonfliktene større oppmerksomhet i Norge. Det blir rikspolitikker fordi det politiske miljøet lar det få plass. I andre europeisk land er det rike tradisjoner for å neglisjere bønder og jegere. Og nasjo-

nale myndigheter mener mye om lokale miljø saker med god hjelp fra EU.

Om det er bra eller dårlig kommer an på øynene som ser fortsetter Ketil Skogen.

- Mitt poeng er at der ute på bygdene, i Norge eller Frankrike og Italia, eller i USA og Canada for den del, er det stort sett like mye bråk der det er store rovdyr. Men det ignoreres av sentrale myndigheter.

I USA og Canada jaktes det med rause kvoter, og i enkelte stater med fotsakser og andre metoder som er strengt forbudt her.

- Men her hjemme hører vi alt for ofte en idyllisert versjon fra miljøvernorganisasjonene, om sære bønder og jegere og om en særnorsk rovdymotstand på fullstendig

kollisjonskurs med et uproblematisk rovdyrvern i andre land.

Dette har vi hørt ofte i den norske debatten i høst. Det er ikke sant, og det tjener ikke rovdynenes sak, avslutter Ketil Skogen.

Ketil Skogen, NINA

Eksempellet fra Yellowstone

«...I argumentasjonen for at vi må ha flere ulver i Norge brukes gjerne et eksempel fra Yellowstone National Park i USA

Historien går i korte trekk ut på at deler av økosystemet forandret seg etter at ulv ble satt ut på midten av 1990-tallet etter å ha vært borte i 70 år. Ulvene påvirket antall og adferd hos hjort og prærieulver, noe som igjen påvirket vegetasjon og annet biologisk mangfold.

Det man imidlertid må være klar over, er at forskningen dette bygger på, er mye debattert i forskerkretser.

....Bevisene er altså ikke så entydige som det populære media og enkelte naturvernere vil ha oss til å tro, og overføringsverdien til andre system kan diskuteres.

Historien fra Yellowstone er uansett ikke særlig relevant for den politiske debatten rundt rovdyr her på berget.

Norge er ikke en villmark, men en utmark der vi mennesker påvirker mange deler av økosystemet.»

Utdrag fra kronikken «Debatten rundt rovdynene i Norge består i økende grad av løgner og propaganda» av NINA-forskerne John Odden, John Linnell og Olve Krange
– Aftenposten 13.10.2016

Evaluering av rovviltforvaltningen

Departementet inviterer Folkeaksjonen og andre organisasjoner for å diskutere endringer i forvaltningen.

Åsmund Ystad

Regjeringen jobber for tiden med flere store saker på rovviltfeltet. To av disse er forvaltning av kongeørn og oppfølging av evaluering av regional rovviltforvaltning og de regionale bestandsmålene.

Evalueringen er en oppfølging av Stortingets rovviltforlik fra 2011, punkt 2.1.9: «Forlikspartnerne er enige om at den regionale forvaltningen og de regionale bestandsmålene av rovvilt skal evalueres innen fem år»

Grundig prosess og høring

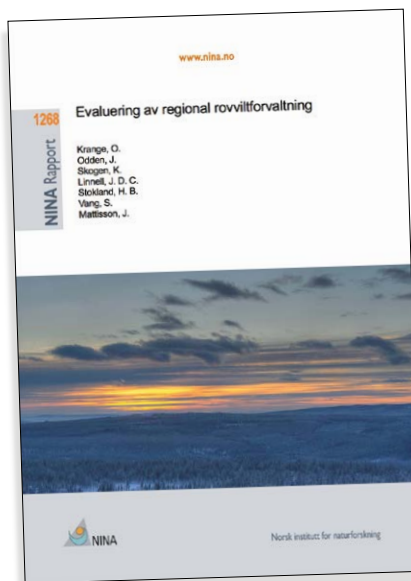
I oppfølgingen ønsker klima- og miljøministeren en grundig prosess, der alle sentrale interesser skal bli hørt. Departementet inviterer derfor til innspillmøte 16. desember og en frist for skriftlig innspill med frist 1. februar 2017. Dette vil danne grunnlag for en høring om forvaltning av kongeørn og endringer i den regionale forvaltningen.

To evalueringsrapporter

Grunnlaget for det videre arbeidet med evaluering av den regionale forvaltningen er to rapporter laget på oppdrag fra regjeringen: NINA rapport 1268, Evaluering av regional rovviltforvaltning, og NIBIO, rapport nr. 63 – 2016, Rovviltbestandenes betydning for landbruk og matproduksjon basert på norske ressurser.

Miljødirektoratets anbefaling

Miljødirektoratet har laget en anbefaling til Klima og miljødepartementet om punkter fra evalueringen som bør følges opp. Her er noen eksempler på punkter fra NINAs rapport som direktoratet mener gjøres noe med:

- Økt fokus på flerartsforvaltning.
- Økt krav til utforming og plassering av forvaltningsområdene.
- Samordne forvaltning av jerv i Norge.
- Fjerne forvaltningsområdet for gaupe i hele landet.

Flere arter fremmer omstilling

Flerartsforvaltning bygger på erfaringer fra ulvesona og fra bjørneområdene, der rovdrytrykket har framtunget avvikling av saueholdet. Miljødirektoratet ønsker at det legges til rette for samlokalisering av bjørn, ulv og jerv i områder der saueholdet avvikles eller er avviklet.

Dette er imidlertid problematisk for jerven i reinbeiteområdene, der avvikling er uaktuelt.

Større områder for rovviltet

Økt krav til utforming og plassering av forvaltningsområdene bygger på NINAs syn om at mange jerveområder er for små og fragmenterte. Dette gjelder spesielt Nordland, men også i Sør-Norge.

Miljødirektoratet drøfter også behovet for endringer i bjørneområdene på grunnlag av bestandsmålet for bjørn fortsatt er langt under målet.

Fjerne gaupesonen

Den friskeste anbefalingen fra Miljødirektoratet er å fjerne alle gaupesonenene. Det er et tydelig brudd politikken om tydelig sonering og mest mulig skille mellom beitedyr og rovvilt.

Også her er det situasjonen i Nord-Norge som ligger bak. Det har vist seg vanskelig å nå målet for gaupe. NINA mener dette kan skyldes de enorme revirene gaupa bruker i nord, kombinert med lav reproduksjonsrate og liten tilgang på rådyr. Forskerne er rett og slett i tvil om det er mulig å målene stabilt over år i nord.

Tør ikke foreslå reduksjon

Miljødirektoratet foreslår ikke den opplagte løsningen, reduksjon av bestandsmålene i Nord-Norge. Man antar at ingen andre fylker vil overta en eneste gaupe. Anbefalingen blir dermed å gi gaupene større arealer ved å fjerne all sonering av gaupe.

Dette er bare noen temaene som Departementet skal behandle til vinteren. Sammen med oppfølgingen av Stortingets vedtak om forvaltning av kongeørn kan den kommende prosessen være viktig for framtidens beitebruk og rovdryrforvaltning.

Livet i randsona

Forslaget til ny forvaltningsplan er en katastrofe for beitenæringene i Nordland.

Laila Hoff

Laila Hoff
landsstyremedlem i FNR

Gjeldende forvaltningsplan for rovvilt i Nordland har fått mye omtale. Negativ omtale. Stortingets talerstol, i brev fra departementet og i foredrag av byråkrater og forskere har planen eksemplet på en dårlig rovviltplan.

Til slutt gikk det så langt at fylkesmann og direktoratet like godt sluttet å forholde seg til planen i sine prioriteringer og i praksis satte den regionale rovviltnemnda på sidelinja.

Hovedinnvendingen har vært at rovviltsonene er alt for fragmentert og ikke i stand til sikre rovviltet og enda mindre gi forutsigbarhet for beitebrukerne.

Nytt forslag på høring

Nå har den nye rovviltnemnda sendt ut et nytt forslag. Eller rettere sagt, nemnda har sendt Fylkesmannens forslag til rovviltsoner på høring. Og Fylkesmannen skuffer ikke sentrale myndigheter og foreslår store sammenhengende rovviltsoner som skal sikre jerven, gaupa og bjørnen nødvendig plass.

Vi beitebrukere er ei praktisk næring utsatt for en teoretisk rovvildforvaltning. Dette føles ekstra sterkt i denne saken. Vi er nødt til å forholde oss til virkeligheten, uavhengig av forskrifter og politiske føringer. Og Nordland fylke er så langt og smalt som det er mellom Sverige og Norskehavet.

Men det er et fylke med fantastisk rike beiteressurser.

Randsone

Forskere fra NIBIO har studert rovviltets betydning for landbruket. De fant ut at:

«En betydelig andel av tapene grunnet rovvilt skjer i nærområdene rundt rovviltsonene. Dette gjelder både for sau og rein.»

Fylkesmannens forslag til ny jervesone i Nordland

Nærområdene strekker seg typisk 30-50 km utenfor forvaltningsområdene.»

Alt er randsone i Nordland, Selv uten egne rovviltsoner er vi en sammenhengende randsone med stort rovvildtrykk fra Sverige. Fylkesmannen foreslår en sammenhengende jervesone fra nord til sør langs svenskegrensa. Med en randsone på 30-50 km må vi ut i Norskehavet for å være sikret mot angrep.

Umulig uten konflikter

Vi har spurt forskerne fra NINA som har evaluert den regionale forvaltningen om det er praktisk mulig å sonere rovvilt i Nordland uten store konflikter. Svaret er nei, det er umulig. Men forvaltningen hører ikke på det. Målet med evalueringen var å finne ut om rovviltet har det som trengs av arealer.

Rovviltnemnda bør legge Fylkesmannens forslag i skuffen og koble inn fornuften. Det gjorde den forrige rovviltnemnda og kartet ble akkurat fragmentert som nødvendig for å sikre en fortsatt levedyktig beitenæring i Nordland.

Jerven lever av tamrein og sau i Nordland. Under hiuttak av jerv i Nordland siste vår ble det funne rikelig med lager av tamrein i hiet.

Foto: Privat

Folkeaksjonen øker mest

800 nye medlemmer siden august.

Åsmund Ystad

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har siste sommeren og høsten deltatt med stand på en rekke messer og byggedager omkring i landet. Det har vært positive møter med gamle og nye medlemmer.

Dyrskun

I september deltok Folkeaksjonen for første gang med stand Dyrskun i Seljord i september. Det var en ubetinget suksess, tre dager med 85 nye medlemmer pr. dag med god hjelp av FNR Vestfold lokallag.

Jakt og Fiskedagene

Og publikum på Jakt og Fiskedagene på Elverum skuffet ikke. Lørdagen på Skogmuseet var det som vanlig kø foran Folkeaksjonens stand. Alle ble godt mottatt og behandlet av erfarne mannskap fra flere av lokallagene på Østlandet.

Helgeland

I Nordland stilte vi for første gang, sammen med FNR Helgeland lokallag, med stand på Nord-Norsk landbruksutstilling på Horva

i Sandnessjøen. Hverken kuling og regn på Helgelandskysten la noen demper på Folkeaksjonens medlemsverving.

Trysil og Engerdal

I tillegg til de større messene har mange av lokallagene benyttet mulighetene lokalt. FNR Trysil og Engerdal lokallag har deltatt på Engerdalsdagene og Elgfestivalen i Trysil, samt med stand i Slettås og Ljørdalen.

Og mange flere

Av andre stands og arrangementer i høst har Hallingdal lokallag hatt stand på Fårefestivalen i Gol, FNR Gauldal lokallag på byggedag i Sokndal og FNR Buskerud lokallag arrangerte rovdyrkveld på Lierskogen. Og Folkeaksjonens lokallag i Nord-Østerdal har vervet medlemmer med stands i Folldal og Alvdal og avsluttet sesongen i november med en rovdyrpub i Alvdal.

Med tillegg av mange nye som har meldt seg inn via internett har høsten gode aktiviteter gitt over 800 nye medlemmer til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.

Helge Røsholt fra FNR Vestfold lokallag med nye medlemmer på Dyrskun i Seljord. Foto: Åsmund Ystad

Godt besøk på Folkeaksjonens årlige stand på Skogmuseet under Jakt og fiskedagene på Elverum. Foto: Åsmund Ystad

Svein Hovland

Jeg koser meg når jeg betaler medlemskontingenten

En av mange goder med å reise rundt med stands er at vi treffer mange av Folkeaksjonens medlemmer. Vi får ofte interessante og gode tilbakemeldinger. Det er alltid hyggelig.

Noen ganger får vi direkte skryt. På Dyrskun i Seljord fikk vi besøk av Svein Hovland fra Skien. Svein har vært medlem i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk i mange år. Og det har han tenkt å fortsette med.

For meg er det helt naturlig å være medlem. Organisasjonen vår har avgjørende betydning for en fortsatt god naturforvaltning. Det ønsker jeg å støtte.

Jeg koser meg når jeg betaler medlemskontingenten til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk, forteller Svein Hovland fra Skien.

Landsstyrets medlemmer:

Nils Solberg
Landstyrets leder
Halden
Tlf. 479 11 542
nils.solberg@rovdyr.org

Laila Hoff
Bonde, lærer
og daglig leder
Hattfjelldal
Tlf. 920 51 459

Torvald H. Brinch
Advokat
Oslo
Tlf. 950 48 909

Karen Anette Anti
Reineier
Målselv
Tlf. 900 69 944

Even Evensen
Skogsarbeider
Ringsaker
Tlf. 414 47 193

Per Bjarne Bonesvoll
1. vara
Midtre Gauldal

Rune Berg
2. vara
Nord-Odal

Jan Snorre Landgraff
3. vara
Biri

Folkeaksjonens ledelse og politikk:

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en landsomfattende partipolitisk nøytral organisasjon med formål å endre dagens rovdyrpolitikk. Økende bestander av store rovdyr gir ikke bare konflikt mellom nærings og verneinteresser. Det handler om mange folks livskvalitet i hverdagen.

Skogen og utmarka er viktig for vår livskvalitet. Dagens rovdyrpolitikk truer mye av det som gjør det meningsfullt å bo i Distrikts-Norge.

Jegere og utmarksbrukere er kulturbærere. Vår fantastiske natur med et rikt biologisk mangfold er et resultat av flere tusen år med allsidig utmarksbruk. Dette er faktisk grunnlaget for vår opprinnelige eksistens og bosetting i Norge.

Det er kunnskapsløst og historieløst hvis disse rike tradisjonene skal vike for myter om at Norge består av urørt villmark.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en viktig stemme i rovdyrdebatten. Med kunnskap, ansvarlighet og engasjement bidrar vi til økt kompetanse som skal gi grunnlag for en ny politikk med aktiv

forvaltning i stedet for strengt vern av rovdyr i Norge.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk sier:

- *Ja til lokal forvaltning*
- *Ja til effektivt uttak av skadedyr*
- *Nei til kjerneområder og rovdyrsoner*
- *Nei til fast ulvestamme i Norge*

Ansatte:

Åsmund Ystad
Daglig leder
Tlf. 975 95 119
aksjonen@rovdyr.org

Lars Erik Brattås
Webmaster
web@rovdyr.org

Medlemskontingent er kr 275,- for hovedmedlem i 2017.

Øvrige familiemedlemmer betaler kr. 125 pr. person. Ungdom under 25 år betaler også kr. 125 pr. person. Nye hovedmedlemmer betaler kr. 200 første året, og familiemedlemmer og ungdom kr. 100 første året.

Fine premier til Folkeaksjonens gode ververe

Verv 5 medlemmer og velg mellom:

Genser:

Norsk Natur er herlig – uten ulv

Fem t-skjorter:

Norsk natur er herlig uten ulv

☐ Jeg melder meg herved inn som medlem i
Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.

Navn:

Adresse:

Postnr./Sted:

Fødselsår, under 25 år: Familiemedlem: ☐

Navn:

Adresse:

Postnr./Sted:

Fødselsår, under 25 år: Familiemedlem: ☐

Navn:

Adresse:

Postnr./Sted:

Fødselsår, under 25 år: Familiemedlem: ☐

Navn:

Adresse:

Postnr./Sted:

Fødselsår, under 25 år: Familiemedlem: ☐

Navn:

Adresse:

Postnr./Sted:

Fødselsår, under 25 år: Familiemedlem: ☐

Navn:

Adresse:

Postnr./Sted:

Fødselsår, under 25 år: Familiemedlem: ☐

Innmeldingsskjema sendes:

Folkeaksjonen
ny rovdyrpolitikk,
Pb. 40, 7701 Steinkjer
aksjonen@rovdyr.org

Telefon: 975 95 119
Bankkonto: 4464.09.33434

Du kan også bruke
innmeldingsskjema på
www.rovdyr.org

☐ Jeg har vervet 5 nye medlemmer og ønsker meg:

☐ Folkeaksjonens genser

☐ 5 t-skjorter: (Se neste side for informasjon om størrelser)

Rosa størrelser:

Blå størrelser:

Navn:

Adresse:

Dato:

Postnr./Sted:

Telefon:

Folkeaksjonens nettbutikk

www.rovdyr.org

Caps

Rosa - Signal - Grønn - Sort

Drammeglass

med logo

Kaffekopp

Norsk natur er herlig uten ulv

Genser

M-L-XL-XXL

Våpenreim

med FNR-logo

T-skjorte

S-M-L-XL-XXL (Rosa t-skjorte er små i størrelse)

Bruk dette bestillingsskjemaet og send til oss i post eller på faks.

Du kan også skrive bestillingen i en e-post og send til aksjonen@rovdyr.org

Varenavn	Antall	Farge	Størrelse	Pris pr. stk	SUM
T-skjorte Norsk natur er herlig – uten ulv!				100,-	
Genser Norsk natur er herlig – uten ulv!				280,-	
Caps med logo				70,-	
Drammeglass med logo. 2 – pack.				110,-	
Drammeglass med logo. 6 – pack.				300,-	
Kaffekopp Norsk natur er herlig – uten ulv!				75,-	
Våpenreim med løkke, sort				400,-	
Våpenreim enkel, brun				250,-	

Sum kr _____

Jeg bestiller herved de varer og det antall som jeg har markert på bestillingsskjema.

Frakt og omkostninger på kr. 70 pr. bestilling kommer i tillegg.

Navn:

Adresse: Dato:

Postnr./Sted: Telefon:

E-post:

BESTILLINGSSKJEMA SENDES:

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Pb. 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org

Telefon: 975 95 119

Telefax: 74 12 65 01

Bankkonto: 4464.09.33434

Ny erstatningsordning for tamrein drept av rovvilt

Tradisjonell kunnskap har ikke lenger noen verdi

Karen Anette Anti, landstyremedlem i FNR

Denne teksten handler om definisjonsmakt, avmakt og følelsen av at tradisjonell kunnskap opparbeidet gjennom generasjoners praktisk arbeid ikke lenger har noen verdi. Det handler om Miljødirektoratets forslag om en helt ny erstatningsordning for tamrein som blir drept eller skadd av rovvilt.

Det nye forslaget gir radikale endringer fra dagens erstatningsordning. Selv om den vi har ikke er god, er spørsmålet om vi vil gå fra vondt til verre.

Målet er å forenkle erstatningssystemet, halvere saksbehandlingstiden og spare penger, samt at det skal stimulere til bærekraftig reindrift og forebyggende tiltak.

Tanken er sikker god. Men når det er helt andre enn brukerne som har satt dagsorden og hatt definisjonsmakten, kan man stille spørsmål rundt kvaliteten og kunnskapsgrunnlaget det hele er tuftet på.

I tillegg virker det som et inderlig ønske i dette forslaget, at fokus som skal flyttes fra selve problemet – rovdyr som dreper rein, over til å omhandle dokumentasjon av rovdyrforekomst.

Det er tydelig for meg at i denne prosessen er det alle andre enn utøverne selv som vet best om reindriften. Næringa og dens kunnskap om naturen, hvor rein og rovvilt alltid har eksistert side om side, anses å ikke vite sitt eget beste.

Jeg finner det svært provoserende at ordningen ikke skal vektlegge reindriftras kunnskap, men kun bygge på kunnskap fra Nasjonalt overvåkingsprogram for tamrein, NINA rapport 1248 og fra Rovbasen.

Forslaget til ny erstatningsordning reiser prinsipielle spørsmål om myndighetenes verdsetting av reindriftras tradisjonelle kunnskap. Jeg stiller spørsmål ved om de som skal tilføre kunnskapsgrunnlaget, har den bredden i kompetanse som reindriftra selv innehar. Næringa som livsform, basert på en allsidig og opparbeidet tradisjonell kunnskap, har tross alt drevet med dette i generasjoner over århundrer.

Reindriftras egen kunnskap, innsikt og verdier blir så til de grader skal underkjent og marginalisert at jeg undres på om dette forslaget til er innenfor de krav som stilles i Naturmangoldlovens § 8: «Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder slik samisk bruk, og som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet»?

Jeg blir virkelig opprørt over at reineier i den nye ordningen ikke en gang skal komme til orde, med opplysninger om faktiske tap, da disse ikke skal inngå i erstatningsvurderingene.

Det er så tydelig at definisjonsmakten brukes til å sette til side generasjoners erfaringer og allsidige kunnskap. Maken til frekthet, dette er en arroganse som overgår det meste.

Hovedtrekkene i Miljødirektoratets høringsforslag til ny erstatningsordning.

(Opprinnelig høringsfrist 15. november 2016 er utsatt til 1. mars 2017 etter kritikk fra reindriftra)

Med omleggingen ønsker myndighetene å endre dagens ordning med erstatning av dokumenterte rein tapt til rovvilt og en skjønnsmessig vurdering av ikke dokumentert tap.

Den nye erstatningsordningen innebærer at erstatningen skal beregnes ut fra best mulig kunnskap om reindriften, rovviltforekomst og rovviltets predasjonsrater på rein.

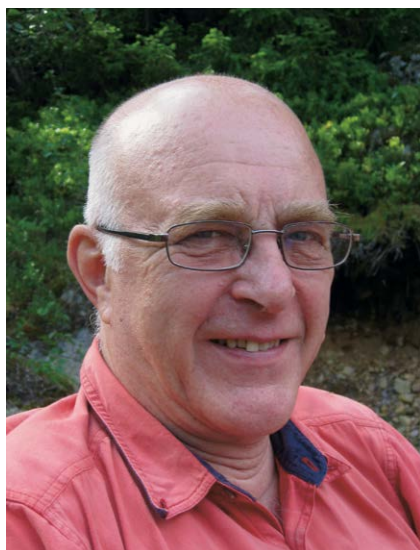
Utmåling av erstatning skal skje ved at fylkesmannen, på bakgrunn av årlig oppdatert kunnskap levert fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt (Rovdata) og Nasjonalt overvåkingsprogram for tamrein, beregner hvor mange kalv og voksen rein som er tapt til jerv og gaupe i reinbeiteområdet.

Fylkesmannen fordeler det beregnede tapet på de enkelte sidaandelenene i området, ut fra kunnskap om reinens årstidsbeiter og områdebruk, risiko for tap, og lokalisering av rovvilt innenfor reinbeiteområdet.

Tap til bjørn beregnes på samme måte, på bakgrunn av antallet påviste bjørner i kalvingsland. Tap til kongeørn fastsettes som en fast prosent av antall rein på beite. For ulv foreslås det å videreføre dagens ordning uendret.

Myndighetene mener at den foreslåtte ordningen vil være mindre ressurskrevende, mer presis og mer forutsigbar for reineier og at inneholder intensiver for reineier til å drive bærekraftig reindrift og forebygge rovvilttap.

Politikk på sitt verste

Bjørn Skåret, Trysil

Norsk rovdyrpolitikk utmerker seg i betydelig grad med uklar tale og noe som ligner angst for å svare på presise spørsmål. Årsaken er at den politiske styringen på feltet natur- og miljøvern i helt uvanlig grad og over lang tid har vært påvirket av interessegrupper med egen agenda og betydelige ressurser.

Til en viss grad er dette resultat av en villet og bevisst politikk idet frivillige organisasjoner gjennom lovverket ble gitt ekstraordinære rettigheter og innflytelse både ved utformingen av politikken og på ulike forvaltningsnivåer. Både nasjonalt og internasjonalt er de såkalte NGO-ene (Non Governmental Organisations) i dag en integrert del av det offentlige utrednings- og maktapparatet.

Til en viss grad kan denne utviklingen forsvares med at NGO-ene skal representere en balanse til næringsorganisasjonene. Men fordi disse har hatt et bredere interessefelt, har de enten stilt seg passive og likegyldige til mange konfliktspørsmål eller endatil støttet opp om «salgbare tiltak» som bare har rammet et mindretall (kjerneområder, ulvesone).

Myndighetenes vekslende forhold til begrepet «levedyktighet» er ganske illustrerende for hva som har formet norsk rovviltforvaltning til den bastarden vi har i dag.

MILJØBYRÅKRATENE LAGER SIN EGEN LANDSPLAN

Mellom undertegnelsen av Bernkonvensjonen i 1979 og ratifikasjonen nesten 7 år senere fikk de norske miljøbyråkratene tid til å lage et ferdig utkast til landsplane for rovviltforvaltningen på egn kjøll. Her ble ikke bare et nytt levedyktighetsbegrep lansert.

Idéen om en egen ulvesone øst for Glomma og såkalt «differensiert forvaltning» så her dagens lys hele ti år før Stortinget fikk anledning til å drøfte prinsippene i den første rovviltmeldinga. Det framgår av mandatet som naturvernnavdelingen i departementet utarbeidet for det tre-mannsutvalget av byråkrater som direktoratet oppnevnte.

NORDISK FORVALTNING BLE AVVIST

Da så en alternativ felles nordisk forvaltningsplan for store rovdyr ble lansert,

brukte nøkkelpersoner i direktoratet sine løsbikkjer i organisasjonene – først og fremst den nystiftede Foreningen Våre Rovdyr – til å stemple de faglig ansvarlige som inkompetente og hindre at en positiv uttalelse fra generalsekretæren i Europarådets miljøvernnavdeling skulle bli kjent.

På den måten lyktes det å hindre en seriøs behandling av planen i Nordisk Råd.

Norske parlamentarikere nøyde seg med å nikke.

“ **Norsk rovdyrpolitikk utmerker seg i betydelig grad med uklar tale og noe som ligner angst for å svare på presise spørsmål.**

STORTINGET VIL HA EGNE LEVEDYKTIGE BESTANDER

Den 16. juni 1997 avga stortingskomiteén sin innstilling om St.meld. nr. 35 (1996-1997), den andre rovviltmeldinga. Det som preger den, er komiteéns nesten monomane bestrebelser på å finne fram til og understreke felles referanser og oppfatninger. Både i merknader og utvalg av sitater blir det gitt til kjenne en vilje til enighet og felles standpunkter som er ganske uvanlig når de endelige konklusjonene peker i totalt forskjellige retninger.

Men det er det som skjer. Det kommer til uttrykk i harde konfrontasjoner når

det gjelder både mål og middel for rovviltpolitikken under sluttbehandlingen i Stortingssalen tre dager senere.

I praksis stod hovedslaget mellom dem som støttet regjeringens forslag om en framtidig rovvilthforvaltning basert på en ordning med kjerneområder for de tre artene bjørn, ulv og jerv og dem som gikk imot en slik ordning. Det var spesielt forslaget om en egen forvaltningssone for ulv som striden stod om.

Egentlige dreide det seg om hva slags ulvebestand man skulle sikte seg inn mot: Hvor mange ulver en skulle ha og hvor de skulle være. Og her var det særlig Bernkonvensjonen som ble skjøvet i forgrunnen. Flertallet, bestående av AP, SV og KrF, støttet regjeringens forslag om å videreføre en ordning med kjerneområder ut fra den oppfatning at dette var nødvendig for å

kunne bygge opp egne levedyktige nasjonale bestander.

Mindretallet avviste kjerneområdene. De argumenterte med at de norske bestandene av ulv og bjørn var grenseoverskridende og at levedyktighetsbegrepet måtte sees i en slik sammenheng.

NAMSRETT 2001: HELOMVENDING PÅ SOKKELESTEN

I 2001 så Miljøverndepartementet skriften på veggen. Tapene av bufe på beite truet hele ordningen, slik at det ble vedtatt å ta ut ulv. I en påfølgende namsrettssak med WWF Norge, Naturvernforbundet og Foreningen Våre Rovdyr presterte regjeringsadvokaten å framstille det slik at stortingsflertallet i 1997 hadde sagt at Norge ikke var forpliktet til å ha egne nasjonale rovvilthbestander, men at det var

den sørskanadinaviske bestand som skulle være levedyktig.

Rettens dom var epokegjørende i den forstand at den en gang for alle avviste at Norge hadde forpliktet seg til å ha egne levedyktige bestander. Men i tillegg ga den dessverre Børge Brende den gavepakke å framstille det slik at dette ikke var noe nytt.

Dermed kunne han fremme sin nye rovvilthmelding med det budskap at hovedlinjene skulle fortsette – «og det har vi alltid ment».

Når norske topp-politikere i dag får spørsmål om hva som skjedde de fem årene mellom 1997 og 2002, da norsk rovvilthforvaltning ble utviklet i tåkeheimen, er det ingen som svarer.

Det er da vel egentlig litt feigt?

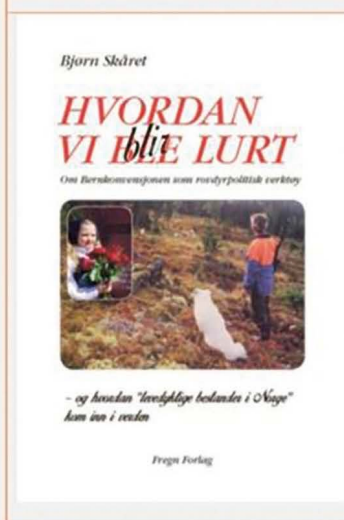
Hvordan vi blir lurt

Om Bernkonvensjonen som rovvilthpolitisk verktøy

Freng forlag

Forfatter Bjørn Skårset

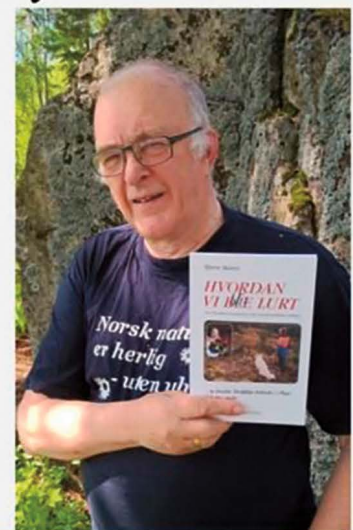
124 sider.

Boka behandler viktige begivenheter og hovedtrekk ved norsk rovvilthpolitikk og legger særlig vekt på å vise hvordan Bernkonvensjonen med hensikt har blitt feiltolket med den hensikt å gjøre oppbyggingen av nasjonale, levedyktige bestander av de fire store rovvilthartenene til mål for norsk politikk.

Pris kr. 210 inklusive frakt

Bestill boka på www.rovvilth.org

Utenlandsstudenter på skolebenken med Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Åsmund Ystad

Arnt Orskaug fra Folkeaksjonens lokallag i Lillehammer, har i flere år gitt utenlandsstudenter ved UMB-Ås, en grundig innføring i norsk rovdyrpolitikk og forvaltning.

En uke hver høst drar en gruppe utenlandske studenter ved Universitetet for Miljø og biovitenskap til Lillehammer for å lære om norsk naturforvaltning. Kurset inneholder en rekke ekskursjoner i nærområdet og møter med lokale myndigheter, forskning og næringsliv.

Og fast punkt i studentenes program er Arnt Orskaugs foredrag om norsk rovdyrpolitikk og forvaltning.

Arnt Orskaug fra Folkeaksjonens lokallag i Lillehammer foreleser om norsk rovdyrforvaltning til utenlandske studenter ved UMB-Ås. Foto: Arild Vatn

Færre jervekull i Skandinavia

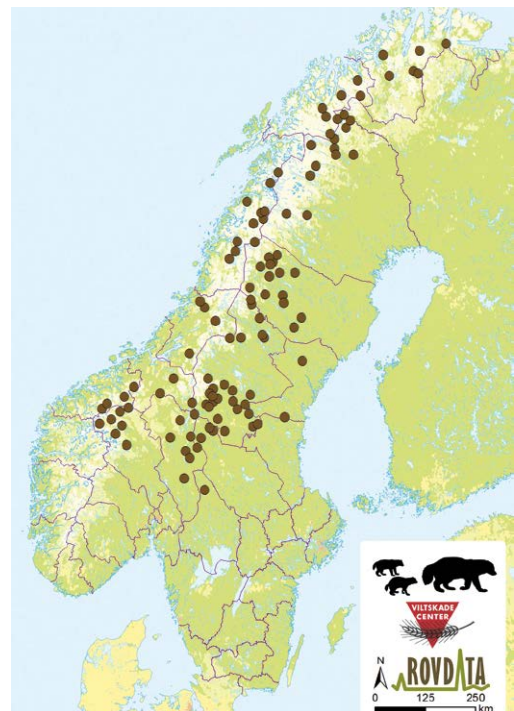
Mens det våren 2015 ble påvist til sammen 160 jervekull i Skandinavia og en økning i antall jervekull både i Norge og Sverige fra året før, er det i år påvist 108 jervekull i landene. Det er til sammen 52 færre jervekull enn året før.

Overvåkingen av jerv er gjennomført med like og felles metoder i Norge og Sverige siden 2014.

Færre kull i begge land

– Det er i år påvist 58 jervekull i Sverige og 50 kull i Norge, og det tilsvarer en nedgang på 39 prosent fra 95 kull i Sverige, og en nedgang på 23 prosent fra 65 kull i Norge, sammenlignet med i fjor. Beregnet ut fra et snitt på antall jervekull de tre siste årene gir det en estimert skandinavisk bestand på 848 voksne individer, sier Jonas Kindberg, leder i Rovdata.

Kilde: Rovdata

Kartet viser de 108 jervekullene som er registrert i Norge og Sverige under årets registrerings sesong.

Den enes død, de andres brød

Trond Burud

Trond Burud, Risberget Våler

Elgjakta er over og det ligger mye kortreist kvalitetskjøtt i fryseren.

Men det er andre også som nyter godt av elgjakta. At Korpen ofte kommer på «smellen» er vi vant med, det dukker også gjerne opp en annen av luftens jegere, tiltrukket av Korpens høyrøstede samtaler.

På brede vinger kommer Kongeørna sigende, gjør et par storsirkler under høsthimmelen, før den slår seg ned i ei furukrone ved slakteplassen, der vomma og litt annet matnyttig ligger igjen, og vurderer situasjonen. «Kongen» vet den har lite å frykte, og i det den slår seg ned på matfatet trekker Korpen seg litt unna og overlater plassen til ørna.

Men ikke for så lenge. Frekkhet er en av korpens nådegaver. De modigste nærmer seg forsiktig, og plukker «godbiter» i et ubevoktet øyeblikk. Etter noen dager har korpen og ørna gjort rent bord, og det lille som ligger igjen tar nøtteskrikene seg av.

Men selv etter at snøen har dekket alle spor etter elgfallet, lukter det mat på plassen, og både jerv og rev tar gjerne en avstikker

bortom, graver seg gjennom is og snø, før de innser at det er lite å hente, og rusler skuffet videre.

Jeg har ei lita koie i skogen vår, og der har jeg gjennom flere år har lagt til side rester etter elgjakta, sammen med det jeg får tak i av trafikk drept vilt. Tanken var å jakte rev, men jeg oppdaget snart at det også var andre som satte pris på tilbudet om et lettvinnt måltid.

Viltkamerabildene fra stedet viste snart at det dukket opp både firbente og bevingede rovdyr- Og da det dukket opp et par kongeørner ved høylys dag, fikk jeg muligheten til å få noen bilder til arkivet. Kongeørna er et av de få rovdyra som gjerne tar til takke med rev, så da kom jo revejakta til «nytte» også.

Det er ikke påvist hekkende kongeørn i mine nærområder, så det dreier seg helst om avkom og voksen fugl på trekk. Når kongeørna «forsvinner» ved årsskiftet, dukker gjerne den stede hønsehauken opp på plassen. I våres dukket det jammen også opp en vårsulten bjørn som sørget for «sluttrensken»

Korpen er raskt på plass

Kongeørn på åte

Rovdyrkveld på Rudshøgda

FNR Ringsaker lokallag inviterer til
åpent møte onsdag 22. februar 2017,
kl. 19.00 på Sørgående Kro Rudshøgda.

Lars Gangås, Statens Naturoppsyn, forteller om arbeidet
som fellingsleder i SNO, og gir en oppsummering
fra feltkontrollen under vinterenes lisensjakt i ulvesona.

Inngang kr. 100 pr. person, inklusive servering.

Lars Gangås, fra NRK-serien Villmarkens Voktere

Årsmøter i lokallagene 2017

Årsmøtene, som arrangeres i februar og
mars 2017, blir kunngjort på Folkeaksjo-
nens internettside www.rovdyr.org så
snart datoer er klare.

Ett lokallag har årsmøtedato klar:

FNR Ringsaker lokallag

arrangerer årsmøte tirsdag 28. februar kl. 19.00,
Nordgående Kro, Rudshøgda.

Kontakt: Geir Atle Aas, lokallagsleder tlf. 907 27 902

Nasjonal Konferanse

OM ROVVILT, BEITEDYR OG SAMFUNN

- En møteplass for ulike brukerinteresser og rolle-
innehavere innen rovvilt og rovviltrelaterte temaer
- Faglig oppdatering, kontakt og diskusjon

16.-17.januar, 2017 - Scandic Hamar, Hamar

Arrangør:

Natur, plan og utvikling

www.naturutvikling.no

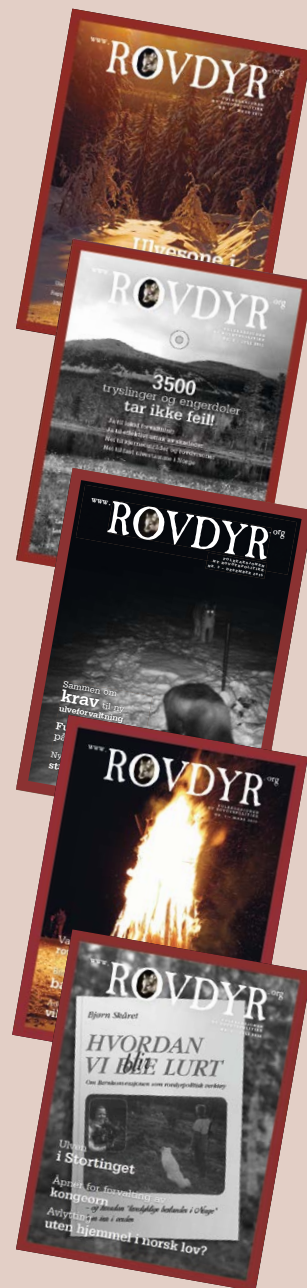
I samarbeid med Foreningen våre rovdyr.

Det er tildelt økonomisk støtte til konferansen fra
Miljødirektoratet, Fylkesmannen i Oslo og Akershus,
Fylkesmannen i Oppland.

Kontaktinformasjon for Folkeaksjonens lokallag

Lokallag	Leder	Telefon
Østfold	Eivind Dramstad, Halden	tlf. 458 39 875
Akershus	Odd Granås, Aurskog	tlf. 908 81 938
Søndre Buskerud	Jan Henning Rustad, Krokstadelva	tlf. 901 77 841
Glåmdalen	Kjell Eierholen, Åsnes	tlf. 971 80 798
Vestfold	Helge Røsholt, Steinsholt	tlf. 913 27 239
Telemark	Trond Kvernstuen, Nordagutu	tlf. 959 47 635
Hallingdal	Knut Halvor Jordet, Nesbyen	tlf. 958 88 416
Trysil	Rune Jota, Jordet	tlf. 901 59 524
Åmot og Elverum	Vidar Helgesen, Rena	tlf. 917 46 796
Ringsaker	Geir Atle Aas, Brumunddal	tlf. 907 27 902
Nord-Østerdal	Harald Enge, Os	tlf. 950 88 892
Lillehammer	Ottar Moe, Øyer	tlf. 612 78 126
Gausdal	Alfred Johansen, Gausdal	tlf. 974 98 963
Valdres	Arne Warberg, Fagernes	tlf. 906 14 892
Skjåk	Liv Mona Johnsgard, Skjåk	tlf. 909 36 825
Lesja og Dovre	Karl Øygarden, Lesja	tlf. 905 19 207
Oppdal og Rennebu	Odd Roger Eggan, Oppdal	tlf. 976 80 808
Gauldal	Per Bjarne Bonesvoll, Rognes	tlf. 909 56 310
Nord-Trøndelag	Lars Waade, Skogn	tlf. 911 14 681
Helgeland	Anders Svarstad, Leirfjord	tlf. 959 02 607
Troms	Karen Anette Anti	tlf. 900 69 944

Tidligere utgaver
av Rovdyr
kan leses på
www.rovdyr.org

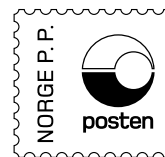
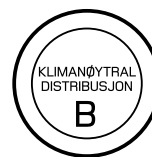

Landsstyret i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Leder:	Nils Solberg, Halden	tlf. 479 11 542
Nestleder:	Laila Hoff, Hattfjelldal	tlf. 920 51 459
Styremedlem:	Karen Anette Anti Oskal, Målselv	tlf. 900 69 944
	Torvald M. Brinch, Oslo	tlf. 950 48 909
	Even Evensen, Ringsaker	tlf. 414 47 193
Varamedlem:	Per Bjarne Bonesvoll, Rognes	tlf. 909 56 310
	Rune Berg, Nord-Odal	tlf. 977 19 909
	Jan Snorre Landgraff, Biri	tlf. 473 75 369
Daglig leder:	Åsmund Ystad, Steinkjer	tlf. 975 95 119
	e-post: aksjonen@rovdyr.org	
Revisor:	Revisorfirmaet BDO AS, Steinkjer	

Møteleder landsmøte:
Leif Kåre Kvangraven, Os i Østerdalen

Valgkomité:
Geir Atle Aas, Ringsaker (leder)
Tor Brandt, Søndre Buskerud
Nina Skreslett, Helgeland

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en

landsomfattende partipolitisk nøytral organisasjon
som har til formål å endre dagens rovdyrpolitikk
med følgende hovedkrav:

Forvaltningsmodellen med kjerneområder og soner må bort

Kjerneområder og soner for rovdyr er en kunstig geografisk inndeling som gir en urimelig belastning for enkeltpersoner og lokalsamfunn i rovdyrområdene. Rovdyrbestandenes levedyktighet må vurderes over større områder også gjennom samarbeid med naboland. Bestandene må balanseres mot en aktiv bruk av utmarksressursene.

Lokal forvaltning

Rovdyrforvaltningen må underlegges lokal folkevalgt styring og kontroll. Dette er en grunnleggende forutsetning for en vellykket rovdyrpolitikk. Forvaltningen må skje i samsvar med lovverk og internasjonale avtaler som forplikter Norge til å ta hensyn til lokalbefolkningens og urbefolkningens nærings- og kulturtradisjoner.

Effektivt uttak av skadedyr

Uttak av rovdyr som gjør skade, viser unormal adferd, eller skaper truende situasjoner må skje raskt og effektivt. Lovverk og forvaltning må tilpasses allmenne verdioppfatninger om dyrevern, ressursforvaltning og respekt for enkeltmennesket. Nødvergeretten må kunne brukes for å forhindre skade.

Nei til fast ulvestamme i Norge

Ulven i Skandinavia tilhører den russiske ulvestammen og er ingen truet art. En ulvestamme gir store negative konsekvenser for allsidig bruk av utmarksressursene og i neste omgang bosetting og næringsliv. Folk føler frykt for ulven der den etablerer seg. Ulven kan i spesielle situasjoner være direkte farlig for mennesker.

www.rovdyr.org

**Folkeaksjonens
nettbutikk
finner du på
www.rovdyr.org**

**Flyttet eller
fått ny adresse?**

Bruk skjema for adresseendring på www.rovdyr.org eller send i posten til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk postboks 40, 7701 STEINKJER